

میر بتان !

میر بتان گر ز کبر خام نمی شد !

مرغ دلش مبتلای دام نمی شد !

همچو هوس می نشست بر سر دل ها

عمر گر انمایه اش حرام نمی شد !

گر به سر صدق بود با همه یاران

خانه ی آباد، بی قوام نمی شد !

با قدحی شاد بود در بر ساقی

وسوسه شرب مستدام نمی شد !

شهر امید زیر خاک نمی رفت

بوم جهالت فراز بام نمی شد !

سینه ما بود خانه دل تنگش

گر بر بیگانه خوار و رام نمی شد !

دوست به زاری نمی نشست ز حسرت

دشمن خونخوار شاد کام نمی شد !

دیر مغان بر روال خویش بجا بود

ملعبه دست خاص و عام نمی شد !

رضا شاپوریان

سه شنبه ۲۸ اپریل ۱۹۹۸